

สุพธิ รุ่งโรจน์: ปัญหาและแนวทางแก้ไขมาตรา 7 ของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการ
 ในทางการค้าระหว่างประเทศ ค.ศ. 1985: มุมมองกฎหมายไทย. (PROBLEMS AND PROSPECTS
 FOR REVISION OF ARTICLE 7 UNCITRAL MODEL LAW ON INTERNATIONAL
 COMMERCIAL ARBITRATION 1985: A THAI LEGAL PERSPECTIVE)

อ.ที่ปรึกษา: รศ.พิชัยศักดิ์ หรยางกูร, อ.ที่ปรึกษาร่วม: อ.วิชัย อริยะนันท์ทกะ, 162 หน้า.

ISBN 974-17-3852-8.

รูปแบบของสัญญาอนุญาโตตุลาการเป็นสิ่งสำคัญ เพราะมีความสัมพันธ์กับอำนาจของ
 อนุญาโตตุลาการและการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ จึงเป็นสิ่งที่คู่สัญญาต้องทำให้ถูกต้อง
 โดยทั่วไปกฎหมายหลายฉบับกำหนดให้รูปแบบของสัญญาอนุญาโตตุลาการต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร
 เพื่อให้เป็นหลักฐานว่าคู่สัญญาคกลงกันว่าจะระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ และเพื่อให้คู่สัญญารับรู้
 แน่ชัดว่าข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจะไม่อยู่ภายใต้อำนาจของศาล

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาถึงรูปแบบของสัญญาอนุญาโตตุลาการตามมาตรา 7 ของกฎหมาย
 ต้นแบบว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการในทางการค้าระหว่างประเทศ ค.ศ. 1985 ซึ่งกำหนดว่าต้องเป็น
 ลายลักษณ์อักษร โดยอาจทำเป็นสัญญาที่ลงนามโดยคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายหรือเป็นเอกสารได้คอบทาง
 จดหมาย โทรเลข โทรพิมพ์ หรือวิธีการสื่อสารทางโทรคมนาคมอื่นที่มีบันทึกของข้อตกลง หรือ การที่
 คู่สัญญาได้กล่าวอ้างว่ามีสัญญาอนุญาโตตุลาการในเอกสารแสดงชื่อเรียกหรือชื่อคัดค้านและอีกฝ่าย
 หนึ่งไม่ได้ปฏิเสธ รวมถึงการอ้างอิงในสัญญาถึงเอกสารที่มีข้อตกลงอนุญาโตตุลาการอยู่ โดยมีเจตนาให้
 เอกสารนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ก็เป็นสัญญาอนุญาโตตุลาการเป็นลายลักษณ์อักษรเช่นกัน

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบของสัญญาอนุญาโตตุลาการที่กำหนดในมาตรา 7 ไม่สอดคล้อง
 กับทางปฏิบัติของการทำธุรกรรมทางการค้าระหว่างประเทศเท่าใดนัก เพราะนอกจากเอกสารตามที่กำหนด
 ในมาตรา 7 แล้วในปัจจุบันยังมีเอกสารอื่นที่อาจใช้เป็นหลักฐานของสัญญาอนุญาโตตุลาการได้ และ
 อาจปรากฏอยู่ในเอกสารทั้งที่เป็นกระดาษและในรูปอิเล็กทรอนิกส์ แต่เอกสารเหล่านั้นไม่อยู่ในคำจำกัด
 ความของมาตราดังกล่าว ซึ่งทำให้มีปัญหาว่ารูปแบบสัญญาอนุญาโตตุลาการไม่ถูกต้อง ส่งผลให้
 อนุญาโตตุลาการไม่มีอำนาจชี้ขาดข้อพิพาทและในกรณีที่มีคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการแล้วก็ไม่สามาร
 บังคับตามคำชี้ขาดได้ ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่า มาตรา 7 ควรได้รับการปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่นมากกว่า
 เดิม โดยให้รวมถึงเอกสารใดๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานของสัญญาอนุญาโตตุลาการได้ ทั้งที่เป็นกระดาษและ
 ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการค้าระหว่างประเทศให้มากที่สุด

##4586123334 : MAJOR LAWS

KEY WORD : UNCITRAL / MODEL LAW / ARTICLE 7 / ARBITRATION

SUPAJEE RUNGROJ: PROBLEMS AND PROSPECTS FOR REVISION OF ARTICLE 7
UNCITRAL MODEL LAW ON INTERNATIONAL COMMERCIAL ARBITRATION 1985:
A THAI LEGAL PERSPECTIVE. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. PHUJAIKAKDI
HORAYANGKURA, THESIS COADVISOR: WICHAI ARIYANUNTAKA, 162 pp.
ISBN 974-17-3852-8.

The form of arbitration agreement is important because it effects the power of arbitral tribunal and the enforcement of the arbitral award. Therefore, parties must abide by the requirement on form. Generally, the laws require that an arbitration agreement must be in writing in order to be evidence of the parties' consent to settle their disputes by arbitration and to remind the parties that the dispute is beyond the court jurisdiction.

This thesis aims at studying the form of arbitration agreement under Article 7 of UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration 1985. The model law requires the arbitration agreement be in writing. An arbitration agreement is in writing if it is contained in a document signed by both parties or in an exchange of letters, telex, telegrams or other means of telecommunication, which provide a record of the agreement or in an exchange of claim and defence statements in which the existence of an agreement is alleged by one party but not denied by the other. Moreover, the reference in a contract to a document that contains the arbitration clause so as to make that document part of the contract constitutes written arbitration agreement as well.

This study reveals that the form of arbitration agreement under Article 7 does not fully comply with the practices of international trade because, apart from the documents defined in Article 7, there exists other document, both paper and electronic forms, that could also be an evidence of the agreement. To be inconsistent with the law makes arbitral tribunal lack of power in hearing disputes and the awards unable to be enforced. I propose that Article 7 should be revised to allow more flexibility by including any documents, both paper and electronic forms, to be the evidence of the agreement so that the model law shall be more compatible with current patterns of international trade.